

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Alienatio Canonica Rerum Ecclesiae Temporalium

**Wiestner, Jacob
Prielmeyer, Bernhard F.**

Ingolstadii, 1692

Articulus IV. De Rerum Ecclesiasticarum Venditione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61444)

l. Si avia 6. C. de Jure deliberandi, & l. si Sponsus cit. quarum ll. prior, qui de Hæreditate sibi relicta testatur, eo ipso adire videtur: posteriori autem §. 13. cit. ex mente Juliani JCTi Repudiatio Hæreditatis aut Legati à marito, ut uxori obveniret, facta donatio inter conjuges & propriè dicta Alienatio non cenferur, & mulieri prodest, si vel substituta sit, vel etiam ab intestato heres futura. Quibus verbis JCTus non obscure insinuat, donationem Jure prohibitam, & propriè dictam alienationem fore, si uxor præcisè ex Renuntiatione mariti in suum favorem facta, & non ex substitutione vel ab intestato acquireret jus ad Hæreditatem vel Legatum.

21 Neque obstat; quòd etiam in alterius favorem facta ejusmodi Repudiatio principaliter non tendat ad acquirendum, sed ad renuntiandum: & propterea illa momentanea aditio & acquisitio non sit attendenda arg. *l. & §. fin. C. de Bonis qua liberis;* quia etiam momentanea, quando aliquem Juris effectum producent, in consideratione esse, patet ex *l. Uxor 2. C. de Posthum. hered. instit. & tradit Petr. Barbosa in l. Datalem 62. ff. Solutio matrim. n. 13.*

ARTICULUS IV.

De Rerum Ecclesiasticarum Venditione

SUMMARIUM.

1. <i>Ista sine Solemnitate interdicta est,</i>	5. <i>Illà liberè vendunt eorum incapaces:</i>
2. <i>Permissa Emptione.</i>	6. <i>Non etiam quacunque Pretiosa.</i>
3. <i>Vendi sic nequeunt Immobilia merè temporalia.</i>	7. <i>Calices sacri &c. quà tales, simpliciter:</i>
4. <i>Expositio c. Cum dilecti 3. de Empt.</i>	

8. *Qui*

8. Qui tales & pretiosi, liberè non venduntur.
9. Nova Expositio can. Si quis obiecerit 1. q. 3.
10. Et antiquus ejus intellectus.
11. Vasa Sacra &c. Laicis non venduntur integra:
12. Nec majore pretio, ratione Consecrationis.
13. Pro Sepultura licitè emitur Terra:
14. Sacra tamen non venditur.
15. Nisi juxta valorem fundi &c.
16. Communem Sepulturam vendendi consuetudo, à Jure reprobatà,
17. Quando tolerabilis sit?
18. Jus Patronatus per accidens v. g. cum Castro:
19. Per se nunquam venditur;
20. Tanquam Spirituali, aut huius annexum.
21. Invendibilia omnino sunt Beneficia.
22. Differentia inter ea & Ecclesias.
23. De Venditione Decimarum formaliter,
24. Et Materialiter acceptarum.

Quartò prohibita Prælati, & ceteris Ecclesiarum Recto-
ribus atque Oeconomis &c. & irrita est Immobilium,
hisque æquiparatorum mobilium Pretiosorum Venditio,
sine causa & formâ Canonicâ celebrata, can. Casellas, can. Si Oeco-
nomus §. Hujusmodi, V. Quòd s. 10. q. 2. can. Placuit. can. Sine ex-
ceptione 12. q. 2. c. Irrita 1. c. Cùm Apostolica 7. & c. Tua 8. De ijs
quæ à Prælat. &c. Ratio est; quia venditio est Alienatio l.
Alienatio 67. ff. de Contrah. empt. & c. Nulli 5. de Reb. Eccles.
alien. cùm per eam, secutâ traditione, si venditor dominus est,
dominium l. Clavibus 74. ff. eodem Tit. & l. Traditionibus 2. C.
de Pactis: si verò dominus non est, usucapiendi conditio trans-
feratur, §. Ex his 5. Instit. Per quas personas nobis acquir. Gonzalez
in c. Irrita cit. n. 8.

Neque obstat; quòd Venditio & Emptio sint correlativas
imò illa hanc comprehendere soleat; cùm appellationibus illis
VV. promiscuè uterentur l. Veteres jus, ff. de Actio. empt. In Cor-
relativis autem, dispositum in uno, ad alterum extendatur, l.

fin. C. de Indicta vid. l. 1. C. de Cupressis &c. Everardus Loco à Correlat. n. 3. quia, ut iste, alijs DD. relatis, n. 8. ostendit, hoc de Correlativis solummodo procedit, quando illorum utriusque eadem ratio est. Cùm ergò Immobilium Emptio Ecclesijs utilis: contra Venditio damnosa soleat esse; quia utique melius est possidere v.g. prædium aut vineam, reddentem annuos fructus, quam sterilem & otiosam pecuniam in arca reconditam habere, jure optimo Prælati & ceteris Ecclesiarum Administratores Immobilium Venditio interdicta est, permittit Emptione: sicut eadem interdicta est Tutoribus, quantumvis ejusmodi rerum emptio ipsis permittit sit l. Tutor qui 7. §. 3. ff. & l. Tutores 24. C. de Administ. Tut. juncto Gutierrez de Tutel. p. 2. cap. 9. à n. 1.

3. Vt autem, cujusmodi Immobilium, hisque quoad Alienationem æquivalentium Ecclesiæ rerum Pretiosarum, venditio, generali ejus prohibitione Prælati interdicta sit, planum reddatur, illorum species p. & art. 1. n. 2. relatas memoriâ repetere juvabit. Primam constituunt Bona, sive Res Ecclesiarum merè temporales, ut sunt castra, villæ, prædia, fundi, domus &c. quæ Venditionis generali prohibitione cõprehendi, patet ex can. Placuit, can. Sine exceptione, c. Nulli cit. quorum textuum dispositioni Obstare, aut saltem difficilem eam reddere videtur decisio

4. c. Cùm dilecti 3. de Empt. & Vendit. quâ venditio Sylvæ, sine prævio Tractatu & Consensu, imò scientia Capituli; ac proinde sine Canonica Solennitate celebrata, sustinetur. Imò sententia Decani, illam non tenere pronuntiantis, tanquam Juri contraria; ab Alexandro III. revocatur: & in Emptoris arbitrio esse decernitur, an supplendum defectum justipretij, aut venditionem existimet rescindendam. Quæ in speciem satis difficilis decisio, ut cum nostra doctrina concilietur, probè expendendus est cit. c. textus: quo Venditio ab initio ex duplici capite videtur fuisse impugnata. Primò quidem; quòd ignorante Capitulo, ac proinde sine Forma Canonica celebrata. Secundò, quòd pro Sylva, quæ XL. Marchas valebat, non nisi X. libræ exhibitæ, itaque

itaque à venditore pro ea minùs, quàm dimidium justì pretij sit receptum. Quorum prius, scilicet Tractatùs, Consensùs & Subscriptionis Capitularis defectus, cùm allegatus quidem, sed probatus non fuerit, propterea venditionem irritam fuisse, non est pronuntiatum, ut ibi cum Glossa *V. Reddendam* notat Panormit. *n. 4.* & quia de posteriore, nempe lésione ultra dimidiù legitimè constabat, rectè à Papa, quæstione Nullitatis ex defectu Solennitatis provenientes reservatà, non Venditio irrita declarata aut rescissa est: quod Actores petebant, & Decanus contra Jus *L. Rem Majoris 2. C. de Rescind. Vendit.* pronuntiavit: sed Emptor, solùm alternativè sive disjunctivè, ad defectum pretij supplendum, vel rescisso contractu & recepto pretio, ad Sylvam restituendam compulsus fuit juxta *l. cit. Pirrhing. Method. Juris Canon. lib. 3. tit. 17. n. 22.*

Excipienda tamen hic sunt Immobilia donata, aut per ultimam voluntatem relicta FF. Minoribus Seraphici Ordinis S. Francisci, & Cappuciniis: uti etiam PP. Theatinis & Domibus Professis Societatis Jesu, quæ ad Sociorum usum aut habitationem servire non possunt; talia enim hoc ipso, quòd à Monasterijs aut Domibus retineri per Religionum illarum à Sede Apostolica approbatas Constitutiones non possint, sine Canonica Solennitate vendi, & Venditionum pretium in Monasteriorum, Domorumque & Religiosorum usus converti possunt, ut S. Congreg. Card. Tridentini Interpp. Decreto de PP. Theatinis declaratum, testes sunt Conradus, *Prax Dispensat. Apostol. lib. 9. cap. 1. n. 13.* Thom. Delbene *de Immunit. & Jurisdic. Eccles. cap. 17. dub. 22 n. 28.* & Donatus Tom. 1. *Prax. Regul. p. 2. tract. 14. quest. 63. n. 3.*

Immobilia inquam, non etiam mobilia Pretiosa, ut sunt Calices, vasa aurea vel argentea & similia, quorum Religio est capax; ista enim hoc ipso, quòd per acceptationem Monasterio vel Domui jam quæsitæ & Divino cultui applicata sint, vendi sine causa & forma Canonica non posse, probabiliùs existimant

Barbosa de Officio & Possess. Episc. alleg. 95. n. 59. Donatus l. cit. n. 2. & Delbene à. n. 30. id non malè desumens ex memorato Decreto, Immobilium duntaxat venditionem exceipiente.

7 Altera illarum species sunt Ecclesiarum, Monasteriorum &c. res Temporales, Spiritualibus annexæ antecedenter, ut sunt ipsæ Ecclesiæ, Altaria, Calices, & cetera illarum sacra Suppellex: quæ etsi, quatenus Consecratione vel Benedictione affectæ sunt, aliquid Spirituale, ac proinde absque Simonia simpliciter invendibile sint, per text. *can. Si quis objecerit* 1. q. 3. quoad materiam tamen etiam ipsas, accedentibus tamen, si Immobiles aut Pretiosæ sint, præter justam causam, Juris Solennitatibus, vendi posse, contra Panormit. *in c. Ea quæ* 16. de Simonia, S. Thomam 2. 2. *quæst.* 100. *art.* 4. ad 1. & alios præsertim VV. Canonistas, earum prius non confectarum aut destructarum venditionem simoniacam reputantes, cum Navarro *Manual. cap.* 23. n. 108. Sylvestro *V. Simonia q.* 12. Redoano de *Simonia p.* 3. c. 16. *princip. & c.* 17. à n. 6 defendunt Suarez de *Simonia cap.* 14. n. 6. Filliucius *p.* 3. *tract.* 45. *cap.* 3. q. 10. n. 21. Bonacina *Tract. de Simonia q.* 4 §. 2. n. 4. & alij RR. pro se etiam allegantes ipsum D. Angelicum *in 4. dist.* 25. q. 3. *art.* 2. *quæstiunculâ* 3. Rationem optimam reddunt; quod ejusmodi Temporalium Spiritualibus annexorum materia Valorem & æstimationem suam per Consecrationem aut Benedictionem non amittat: ac proinde ea vendi post hanc possint sicut prius, prout SS. Calices emi vèndique passim videmus.

9 Neque obstat *can. Si quis objecerit cit.* quia imprimis sermo in eo non est de rebus, Consecrationem antecedentibus, ut est materialis Ecclesia: sed illam, hoc est Ordinationem, sive Ecclesiæ vel Abbatia Collationem consequentibus, ut est Jus percipiendi redditus temporales: quod cum Glossa *ibi. V. Sed res cit.* Suarez n. 13. Bonacina n. 4. & Barbosa *in can. cit. n.* 2. desumunt ex Decreto Gregoriano correcto: in quo pro verbis, *Quam cum corporalis Ecclesia aut Episcopus vel Abbas, tanquam mē-*
dosus,

dosis, legitur: *Nam cum Ecclesia corporalis Episcopus vel Abbas &c.* de cujus proinde Ecclesie Episcopali vel Abbatiali dignitate, & rebus corporalibus, hoc est, redditus temporales percipiendi jure, hoc ipso, quod illa sine his in nullo proficiat, hoc est subsistere, & Episcopali vel Abbatiali autoritate separari non possint, *can. cit.* merito dicitur, quod, *quisquis alterum vendit, alterum invenditum non derelinquat.* Deinde; quia si literæ in incorrectæ inhæreamus, textus ille de rebus consecratis, quarum materia à Consecratione separabilis non est v.g. de Ecclesia, ut Ecclesia &c. intelligendus est, ut vult Valentia *Tom. 3. disp. 16. p. 2. vlt.* quo modo acceptæ Ecclesie, cum utrumque simul includat, unum vendi sine altero non potest.

Passim tamen & rectè hîc duo DD. notant. Primò Vasa & Ornamenta sacra, casu, quo non Ecclesijs, aut ad Ecclesiasticos, sed Laicis & ad profanos usus venduntur, priusquam tradantur, confluenda, confringenda vel dissuenda, juxta *l. Sancimus 21. & Auth. Præterea C. de SS. Eccles. Barbosa in cit. l. n. 9. & Auth. n. 5.* Secundò cavendum, ne cum Calices & similia ad usus Ecclesiasticos venduntur, pretium augeatur propter Consecrationem vel Benedictionem; hoc enim utique simoniacum foret, Suarez *cap. cit. n. 16.* Neque refert, quod cruces Hispanicæ &c. carius vendantur, quam exigat materiæ valor & artificij æstimatio; quia id solummodo fit ad compensandos sumptus & labores itinerum impensos in eas ex Hispania asportandas, Engel. *Colleg. Juris Canon. lib. 5. Tit. 3, n. 17. in fin.*

Eadem, quæ Ecclesiarum, ratio est Sepulturæ: de qua tamen, etsi Simonie materia, ejusque venditio propterea generaliter & indistinctè prohibita videatur, *can. Quæstæ est & seqq. 13. q. 2. c. Abolenda 13. de Sepult. c. Cum in Ecclesia 9. & c. Audivimus 41. de Simonia,* distinctio tamen est adhibenda. Et primò quidem, pro simoniaca habenda non est venditio terræ, sive loci ad Fidelium Sepulturam deputandi, ut non obscure supponitur *can. Aurum 12. q. 2. & præter Glossam in cit. Abolenda c. V. Sepultura*
Panor-

Panormit. *ibid.* n. 4. aliósque Interpp. tradunt S. Thomas *cit. quest.* 100. *art.* 4. & Redoanus *de Simonia* p. 3. *cap.* 16. à n. 14. Ratio clara est; quia terra res merè materialis & pretio æstimationabilis est: ac proinde, sicut aurum vel argentum pro Calice, & ipsam etiam terram pro Ecclesia, ita eam etiam pro Sepultura vendenti, quid obstare possit, non apparet.

14 Secundò, contrà ejus ad Fidelium sepulturam benedictæ, quâ talis, non minùs quàm Ecclesiæ vel Calicis consecrati, quâ talium, venditionem simoniacam esse, indubitatè desumitur *ex text. antè cit.* & ratio non minùs clara est; quia, ut Consecratione vel Benedictione affecta, à Spirituali potestate ad finem Spiritualem proximè deputata: ac proinde quid spirituale etiam ipsa est.

15 Tertio nihilominus, qui suis aut Majorum suorum sumptibus extructam Sepulturam quoad proprietatem, præcisè juxta valorem fundi & æstimationem expensarum in eam factarum vendit, immunis est à labe Simonix; cùm enim ita Calices, & secundùm S. Thomam *cit. art.* 4. in necessitate etiam terra, ubi Ecclesia fuit, vendi possint: non est, cur juxta valorem fundi & structuræ æstimationem vendi posse negetur Sepultura, ut *cum cit.* Doctore Angelico tradunt Sylvester *V. cit. q.* 12. *dicto* 3. Suarez *cap.* 14. n. 18. & Barbosa *in c. Abolenda cit.* n. 7. Hoc tamen non obstante

16 Quarto, in loco pro communi Fidelium Sepultura consecrato, hæc, quoad ipsam etiam terram, alicui vendi Jure Ecclesiastico prohibetur *can. Quæstæ est & c. Audivimus cit.* Imò pro ea aliquid exigendi consuetudo tanquam corruptela reprobatur *c. Abolenda & c. Cùm in Ecclesia cit.* Quod, etsi omnino verum sit de Consuetudine: vi cujus aliquid temporale exigeretur pro loco Sepulturæ, habito respectu ad ejus Consecrationem vel Benedictionem, vel ampliorem fructum Spiritualem ratione precum aut sacrarum functionum in eo peragi solitarum, aut vicinix alicujus altaris consequendum: aut vi cujus, nisi certâ pecuniâ

pecuniâ numeratâ, Fidelium defunctorum cadavera excluderentur, inhumata relinquerentur, aut jam tumulata exhumerentur; hæc enim à Christiana pietate & omni humanitate aliena, atque omnino intolerabilis perversitas & sordities foret, Barbosa ad *Concil. Trident. sess. 25. cap. 13. de Ref. n. 36.* & Engel. *Colleg. Jur. Can. lib. 3. tit. 28. n. 16.*

Etsi, inquam, hoc ita se habeat, non damnanda tamen videtur, ubi recepta est, Consuetudo: vi cuius non tantum sponte oblatum reciperetur, sed etiam aliquid exigeretur, pro fabricæ vel Cœmiterij conservatione, Cantorum aliorumque Sepulturæ ministrorum sustentatione, pro honoratiore vel eminentiore loco, absque respectu tamen ad hujus sanctitatem aut fructum spirituales, vel pro obligatione non nisi ex certa aliqua familia defunctorum cadavera ad certum Ecclesiæ vel Cœmiterij locum aut Sacellum admittendi, ut multis alijs DD. relatis docent Barbosa *de Officio & Potest. Parochi cap. 26. à n. 16.* Frances *de Eccles. Cathed. cap. 16. à n. 92.* & Gonzalez *in c. Abolenda cit. n. 2.*

Minus quàm Sepulturæ expedita est venditio Juris Patronatus: non quidè Realis, sive rei temporali v.g. Castro, Villæ &c. accessoriè annexi; istis enim venditis, absque ulla labe Simoniacæ accessorium Patronatus jus in emptorem transferri, patet ex *c. Cum seculum 13* junctâ Glossâ *V. Emptorum de Jure Patronat. eum*, quod principaliter agitur, non quod in consequentiam & merè accessoriè vendatur, arg. *c. Cum voluntate 54. de Sent. Excommunicat. VI. Janus in Ration. c. Ex literis 7. de Jure Patron. princip.* Modò tamen ipsum jus Patronatus vendi non exprimitur, Lambertin. *de Jure Patron. lib. 1. p. 2. quest. 5. art. 20.* aut, ratione ipsius annexi, pro Castro, Villa &c. majus pretium non exigatur; hoc enim Simoniacum apertè foret, Vallens. *Paratit. lib. 3. tit. 38. §. 4. n. 1.* & Zœsius *in Decretal. lib. 3. Tit. eodem n. 24.* Sed Personalis & solitariè spectati, hoc enim absque Simonia omnino invendibile est, per text. *c. De Jure 16. de*

Jure Patron. & Decreta Reformatoria S. Synodi Tridentinae *sess.*
25. cap. 9. Quorum Jurium priore ejusmodi Venditio irrita est
 ipso Jure, Glossa *in c. cit. V. Irrita & ibi* Barbosa *n. 2.* Posteriore
 autem hujusmodi jus vendere attentantes Excommunicatio-
 nis (si Personæ singulares) & (si Communitates fuerint) Inter-
 dicti pœnis subijciuntur: atque insuper Venditor ipso Jure
 amittit Patronatum ita, ut Ecclesia libera evadat, Barbosa *in*
 20 *cap. 9. cit. n. 81.* Ratio autem, cur ejusmodi venditio Simo-
 niaca sit, est; quia ex una parte Patronatûs jus est aliquid vel
 merè Spirituale, ut cum Glossa *fin. in c. Præterea 9. de Transact.*
 existimat Suarez *de Simonia cap. 28. n. 7.* quòd ab Ecclesia &
 Spirituali potestate institutum sit: & Præsentatio Clerici, quæ
 præcipuus ejus actus est, tendat ad aliquid Spirituale, scilicet Be-
 neficium Ecclesiasticum, & Jurisdictionem atque Administratio-
 nem Spiritualem: vel potius Spirituali annexum, ut cum S. Tho-
 ma *2. 2. quest. 100. art. 2.* volunt Julian. Vivianus *Prax. Juris Pa-*
tronat. lib. 1. cap. 2. n. 4. & Barbosa *in c. Quantò 3. de judicijis*
n. 5. id desumentes partim ex *c. Quantò & c. Cum de Jure cit.* tex-
 tibus: partim ex ratione; quòd sicut Calices, Patenæ &c. tan-
 quam præparatoria ad Divina mysteria ordinantur, ita jus Pa-
 tronatûs tanquam præparatorium respiciat, & ordinetur ad spi-
 ritualis Officij Ministrorum Institutionem in Ecclesijs vel Bene-
 ficijis: adeoque sicut propter dictam præparationem Calices, Pa-
 tenæ &c. *can. Vasa. can. Vestimenta de Consecrat. dist. 1.* ita pro-
 pter eandem, etiam Patronatûs jus Spiritualibus antecedenter
 annexum sit censendum, ut Lotharius *de Benef. lib. 2. cap. 9.*
 pluribus ostendit: Ex altera verò Spirituality aut huic annexi
 Venditionem simoniacam esse, constat ex recepta, & à D. Tho-
 ma *q. cit. art. 1.* tradita definitione.

21 Terria earundem species complectitur res Ecclesiarum
 Temporales Spiritualibus annexas consequenter, istasque præ-
 supponentes, tanquam suas causas, ut sunt Beneficia & Pensio-
 nes Ecclesiasticæ, Jus decimandi &c. Ex quibus Beneficia, uti
 etiam

etiam ejusmodi Pensiones, vendi aut pro re aliqua temporali permutari non posse, *can. Presbyter &c. 1. q. 1. can. Si quis dator & seqq. ibid. quest. 3. c. Cum pridem cit. c. Cum Clerici. 6. c. fin. cit. de Pactis c. Unico. §. Et circa, Ut Benef. Eccles. sine diminut. c. Sicut tuis &c. de Simonia habetur: & Orthodoxorum DD. nemo est, qui inficietur. Ratio est; quia jus percipiendi redditus temporales, quod continetur in Beneficiis, ex istorum primæva institutione ita annexum est Officio Spirituali, ut non nisi propter hoc *c. fin. de Rescript. in 6. & Clericis ad Officia & Ministeria Divina per SS. Ordines aut saltem primam Tonsuram deputatis c. In Ecclesia 2. de Instit. competere possit: ideoque sicut Officium, ita etiam huic annexum redditus propter id percipiendi jus invendibile est, arg. *can. Si quis objecerit cit* quando ab Officio, sive Spiritualia ministrandi jure, Papali auctoritate non separatur, Palao *Tract. 17. disp. 3. p. 13. n. 3.***

Neque Paritas est Beneficij cum Ecclesia, Calice vel alijs 22
similibus rebus benedictis vel consecratis; quia in istis Temporale, scilicet materiale, Spiritualem Consecrationem vel Benedictionem antecedit: & hæc illis accessoriæ sunt. Contra verò redditus percipiendi jus posterius & accessorium est Officio Spirituali: & propterea jus ad redditus propter Officium percipiendos vendi nequit, quia vendatur Spirituale Officium, in quo fundatur, nisi Apostolica auctoritate ab illo separaretur, Suarez de Simonia *cap. 24. n. 35. & Palao l. cit.*

Eadem fere ratio est juris decimandi; nam etiam hoc proprie & secundum suam institutionem sumptum, quomodo in Spirituali Officio & Spiritualia ministrandi obligatione fundatur, juxta *c. Novum 2. de Decimis*, absque Simonia vendi, aut etiã permutari pro re temporali non posse, colligitur ex *c. fin. de Rer. permut. & cum Glossa ibi V. Temporalia*, Rebuffo *Tract. de Decimis quest. 10. n. 17. & alijs DD. tradit Laiman. lib. 4. Tract. & cap. 6. n. 2.*

Proprie, inquam & formaliter sumptum; quia materialiter 24.

pro solâ & à Spirituali titulo, præcisâ fructuum percipiendorum utilitate, acceptum Decimarum jus ex natura rei & scelusâ prohibitione Ecclesiasticâ vendi & permutari posse, ex TT. & Canonistarum communi sensu idem docet n. 3. & ab Interpp. in Gregorij IX. Decretalium lib. 3. Tit. 30. solet explicari.

ARTICULUS V.

De earundem Permutatione.

SUMMARIUM.

1. Hæc Immobilia sine Solennitate invalidè:	9. Expositio can. Sine exceptione 12. q. 2.
2. Cum ista in Principem ex æqualis:	10. Sensus c. Ad quæstiones 6. de Rer. Permut.
3. In alios Laicos ex utilitatis majoris causâ transferuntur.	11. Quibus non ubique conformis Consuetudo.
4. Inter Ecclesias secundum aliquos quacunque Alienatio:	12. Permutari possunt inter se Ecclesia :
5. Secundum alios sola Permutatio non exigat Solennitatem.	13. Et pecuniâ compensari inæqualitas Possessionum.
6. Verius ad hanc, & illas necessaria est, de jure,	14. Non sic permutari ipsa Beneficia,
7. Et Praxi Curie Romanae.	15. Sine Authoritate, ordinariè Apostolica,
8. Causa finalis Extravag. Ambrosiæ de Reb. Eccles. alien.	16. Vel labe Simonie.

Quintò, præter justam causam etiam Juris Solennitates exiguntur ad rerum Ecclesiasticarum Immobiliium & mobilium Pretiosarum Permutationem, can. sine exceptione 12. q. 2. aliter autem facta, irrita nullaque pronuntiatur ibidem §. Irrita, c. 1. & c. Tua nuper 8. De ijs quæ à Pralat. & à Successoribus revocari jubetur c. Ut Commutationes 2. De rerum permut.